

Keď nás opustí

Blíži sa Sviatok všetkých svätých a naše srdcia sa naplnia spomienkou na spoločné chvíle s tými, ktorí nás tu nechali. No niektorí ľudia nosia v sebe aj bolestivú spomienku na svojich zvieracích miláčikov, ktorí už prešli dúhovým mostom na druhú stranu. Často mi títo ľudia píšu a prosia o pomoc. Dnes sa anjeli prihovoria práve im...

Domáci miláčikovia sa k nám dostávajú rôznymi cestami a z rôznych dôvodov. Rodičia kupujú svojim deťom šteniatko preto, aby sa naučili zodpovednosti, osamotení starší ľudia si zadovážia mačičku, aby im robila spoločnosť, zranení ľudia po rozchode nachádzajú útechu v psíkovi. Často si mladá rodina zadováži psa, lebo bábätko sa ani po rokoch nehlási, a tak svoju lásku chcú dať aspoň tomu malému štvornohému tvorovi, ktorý ich lásku opäťuje bezpodmienečne. Je milión dôvodov, prečo si ľudia zadovážia psov, mačičky, zajačikov, kone a ostatné zvieratá, no výsledok je zvyčajne rovnaký: domáci miláčik sa stane členom rodiny na niekoľko rokov. A keď tých sedem či pätnásť rokov ubehne, zákonite príde čas smútku, keď tento štvornohý miláčik poslednýkrát vydýchne. Občas sa stane, že zvieratko zomrie skôr – buď utečie a zrazí ho auto, alebo ochorie na nevyliciteľnú chorobu. Jedno z najbolestivejších utrpení majiteľov týchto domácich miláčikov je v prípade, ak sa musia rozhodnúť nechať ho uspať. Keďže som sama mala aj dve sučky a viem, čo je žiť s nimi, ale aj bez nich, a aké to je, keď mi malú, štvornohú terapeutickú partáčku pred očami roztrhá túlavý pitbul, publikovala som o duši zvieratiek video. Odvtedy mi pravidelne chodia mailové správy, aby som prijala odkaz od ich mačičky, psíka, koníka, korytnačky či zajačika, ktorý pred pár hodinami umrel. Rada by som odkaz odovzdala verejne, lebo aj keď môžu byť jemné rozdiely, zväčša sa príbeh opakuje. Tak si ich rozoberme, prečo od nás naši miláčikovia odchádzajú a čo nám z druhej strany odkazujú.

Smrť je súčasťou života

Úplne najzásadnejšia vec, ktorú by si mali rodičia uvedomiť, keď darujú psíka či mačičku svojmu dieťaťu, je to, že postupne a citlivo by mali svoje ratoles-

ti pripraviť na to, že to zvieratko prežijú, že raz príde čas, keď prirodzene zosarne a odíde. Keď dostávam maily s otázkou, ako vysvetliť pubertiakovi, že po 15 rokoch zomrel psík a nevie sa s tým zmieriť, som smutná. Mali by sme byť pripravení aj na to, že naši rodičia alebo partner či priatelia môžu kedykoľvek zomrieť a zajtra tu už nebyť. To isté platí aj pre zvieratko. Smrť je súčasťou života, je to jediná istá vec, ktorá nás čaká v živote. A s touto informáciou treba počítať aj pri výchove dieťaťa. Ak zomrie domáci miláčik prirodzenou cestou na starobu, je úplne normálne za ním smútiť, ako by to bol náš najbližší kamarát. Ideálne je však postupne sa na to pripraviť a aj tým precvičovať život v Tu a Teraz.

Užívať si prítomný okamih

Mám krédo: Priprav sa na najhoršie, ale očakávaj to najlepšie. Vďaka tomu som vždy pripravená aj na to najhoršie, čo sa v danej situácii môže stať, a keby sa to udialo,

nepadnem do šoku a letargie, lebo mám plán, ako to prekonať. A tým, že očakávam najlepšie riešenie či vývoj situácie, programujem si budúcnosť. No v prípade, ak viem, že moja stará, chorá matka raz odíde, venujem jej 100-percentnú pozornosť, kým je tu. A rovnako je to aj s domácimi miláčikmi. Ak si kupujem dánsku dogu, viem, že viac ako sedem rokov so mnou nebude, lebo to je vek, koľko sa bežne dožívajú. A tak si ju budem láskať a užívať spoločný čas, kým je tu. Tu a Teraz.

Čo nás to má naučiť

Iný prípad je, ak zvieratko ochorie a odíde skôr, ako keby bolo zdravé. Samozrejme, je to šok, smútok a môžu sa objaviť ďalšie pocity bolesti, čo je prirodzené. Ja som o tom tragikom zázitku nevedela hovoriť mesiac.

Najväčšiu bolesť som mala z výčítiek svedomia, že sa to stalo kvôli mne.

Dnes už viem, že každý odchod zvieratka skôr, ako je jeho bežný vek dožitia, je preto, aby nás niečomu naučil. Aj keby rovno utiekol a nevrátil sa. Vždy treba hľadať odpoveď na to, čo mi to malo povedať, prečo som to musel/a zažiť práve ja.

domáci miláčik

A v tomto okamihu nastáva rozdiel vnímania odchodu domáceho miláčika. Dostávam skoro vždy rovnakú otázku: čo mi odkazuje a či sa má dobre. Nuž, otázku treba položiť inak, lebo odkaz z tej druhej strany je vždy rovnaký: milujem ťa a je mi dobre. To vám garantujem. No ten ozajstný odkaz, čo by ste mali počuť, nie je od duše zvieratka, ale z vášho srdca, Vyššieho

Ja, alebo ak ho nevíete na-

vnímať, potom od anjelov. Múdrosť, ktorú sa máte naučiť skrze odchod vášho milovaného zvieratka, sa hľadá práve otázkou: Prečo som túto situáciu musel/a zažiť? Verte mi, odpoveď bude vo vás. Niekedy mačička učí k samostatnosti a nelipnutiu, lebo vám to celý čas ukazovala svojím správaním. Mačky sú autonómne, robia si, čo chcú, idú, ako chcú, sú tiché, ale veľmi vnímavé. Všimnite si všetky vlastnosti vašej mačky a zistíte, čo vám chcela ukázať. Možno vás chránila, ale už máte nového partnera, tak odovzdala štafetu. Psík vás mohol prísť učiť trpezlivosti alebo bezpodmienečnej lásky. A množstvo iných vecí, čo teraz ani nejdem vymenovať, lebo sa to nedá paušalizovať. Ku každému sa domáci maznáčik dostane z iného dôvodu, a preto si každý svoju múdrosť zo skoršieho odchodu musí nájsť sám.

Predčasný odchod pre chorobu

Ďalší prípad je, keď váš milovaný psík odíde skôr kvôli chorobe, ktorej podľahne. Je známe, že pes je spojený s horným svetom, mačka aj s horným, aj s dolným. Čo to znamená? Pes je stelesnená božská, bezpodmienečná láska. V prípadoch, keď podľahne nejakej chorobe, je to preto, že vás natolko chránil, že prevzal vašu chorobu. No v tom prípade sa mu treba poďakovať, nesmiete si to vyčítať. On k vám pôvodne prišiel preto, aby vás takto uchránil. Mačky tiež vedia prebrať chorobu, ale rovnú ju pustia. Doslova ju z vás vypradú. Keď si mačka s obľubou sadá na váš krk alebo podbruško, nechajte ju tam, ona cíti energetické zhluky, ktoré by lekár možno ešte nevedel ani identifikovať. Cica ju svojím vibrovaním

zneutralizuje. Ak mačka ochorie, a preto odíde od vás skôr, má to inú príčinu ako pri psovi. Rovnako je to s ostatnými zvieratami. Prišli k vám na nejaký čas učiť vás, robiť spoločnosť, ochraňovať, alebo mali iný, konkrétny cieľ. Vždy, keď takéto zvieratko odíde z vášho života, poďakujte sa mu. Za všetko, čo vám dalo, aj keď ste to zatiaľ nevedeli rozkódovať.

„Hoci nerozumiem tomu, prečo sa to muselo stať, verím, že ma Boh má rád a nič sa nedeje náhodou. Jednoducho prijem veci, ktoré neviem ovplyvniť.“

ďalej žil, veľmi by trpel bolesťami. Nechcem spochybniť pocity tej panej, ale treba vedieť, že psíkovia nemajú také ego ako my, ľudia. Psík nechce zostať z „ega“. On len miluje za každých podmienok. No my, ľudia, občas vidíme v tom druhom, aj keby to boli oči zvieratka, vlastný obraz, myšlienky či pocity. Jej bolesť sa odzrkadlila v očiach psíka, ale ak by mohol prehovoriť, povedal by jej, že ju miluje, ale všetko ho bolí, nech ho miluje natolko, že ho už nechá odísť. Milovať bezpodmienečne, bez lipnutia znamená aj to, že dokážeme zvieratko nechať ísť. Psíka, mačičku, či iné. Pri jednom naladení sa na dušu koňa, čo bol miláčik mladej ženy, sme prevzali odkaz, prečo odišiel pre chorobu skôr, ako by sa dožil svojho bežného veku. Duša konika povedala: Viem, že ťa to veľmi bolí. No musel som odísť, aby som ťa naučil pustiť milovanú dušu, aj keď ty ju ešte nechceš stratiť. Som tu preto, aby si sa to naučila na mne, inak by si túto lekcii musela prežiť pri veľmi blízkom človeku. Tak to teda prijmi, že som odišiel, a ži svoj život v láske ďalej. Bol to dojmavý moment. Stal sa pred mnohými rokmi, ale ten rozhovor si pamätám, ako by bol dnes. Videla som totiž alternatívnu budúcnosť mladej ženy. Ak by sa nenaučila pustiť zo života koňa, za ktorým úprimne a silno smútila, zomrel by jej naozaj veľmi

blízky človek. Mala v pláne osudu naučiť sa túto lekcii a duša koňa sa podujala spraviť jej službu. V takýchto prípadoch si hovorievam: hoci nerozumiem tomu, prečo sa to muselo stať, verím, že ma Boh má rád a nič sa nedeje náhodou. Jednoducho prijem veci, ktoré neviem ovplyvniť.

Čo sa deje s dušou zvieratka po smrti?

Je to rôzne, podľa toho, či sa musí po chorobe zotaviť, alebo sa prirodzeným odchodom vracia do svojej zvieracej rodiny. Niekedy môže zostať pri vás ako ochranca v energetickej podobe, inokedy sa vteli do iného zvieratka a bude pri vás v hmatateľnom tele. Aj keď duše zvierat sú iné ako anjeli či iné svetelné bytosti, môžu pri vás zostať do vašej smrti ako sprievodcovia a občas vám pomôcť znameniami. Ak ste mali medzi sebou silné puto, budete vedieť, že je pri vás. Pokojne sa k nemu môžete prihovárať. Nahlas, či v duchu, on vás bude počuť. Ak si prajete zadovážiť nového psíka či mačiatko, verte tomu, že neurazíte svojho miláčika, že ste mu neverná. Buď sa vteli tá istá duša, alebo príde k vám ďalšia, ktorá bude mať vlastnú misiu, v čom vás má podporiť. Duše zvieratiek chcú od nás len jedno: budme šťastní. A keď musia odísť, je to súčasť plánu. Nechcú nás vidieť v smútku, žime v radošti a šťastí, tak si ich uctíme najlepšie. Ak svojho miláčika ešte máte doma, pokojne sa mu prihovorte a poďakujte sa mu už teraz – za všetko, čo pre vás znamená. Zvieratká nám naozaj rozumejú. Nie slovám, ale energii, ktorú do slov vkladáme. Ale to už vy určite viete...

Monika Jakubeczová

Štyridsať rokov som anjelov ignorovala. Až jedno leto prišlo neodbytné nutkanie čítať. Odložila som prácu, venovala som sa len čítaniu

a meditácii. Od tej chvíle ma začali navštevovať anjeli. Otvorili sa mi nové dimenzie vnímania. Dnes žijem svoj ďalší život v spojení s anjeli. Svoj príbeh som zverejnila v knihách Prebudili ma anjeli, Život s anjeli a Kozmická láska. www.jakubeczova.sk

